

דברי הכפר

ל"ג בעומר קשור עם מרד בר-כוכבא והדמות
הדינאמית של רבי עקיבא.

האגדה המובאת להלן מדגישה את היחסים ששררו בארץ
באותה תקופה בין השלטון הזר ובין היהודים שהאמינו
שיש לקיים אורח-חיים יהודי.

פעם אחת גזרה המלכות הרשעה שלא יעסקו ישראל
בתורה. בא פפוס בן יהודה ומצאו את רבי עקיבא,
שהיה מקהיל קהילות ברבים ועוסק בתורה. אמר לו:
עקיבא, איך אתה מתיירא מסני מלכות? אמר לו:
אמשול לך משל למה הדבר דומה, לשועל שהיה מהלך על
גב הנהר וראה דגים שהיו מתקבצים. ממקום למקום,
אמר להם: מפני מה אתם בורחים? אמרו לו: מפני רש-
תות שמביאין עלינו בני-אדם. אמר להם: רצונכם
שתעלו ליבשה, ונדור אני ואתם, כשם שדרו אבותי עם
אבותיכם? אמרו לו: אתה הוא שאומרים עליך פיקח
שבחיות? לא פיקח אתה אלא טיפש אתה. ומה במקום
חיותנו אנו מתייראין, במקום מיתתנו על אחת כמה
וכמה! אף אנחנו, שאנו יושבין ועוסקים בתורה שכתוב
בה: 'כי היא אורח חייך ואורך ימך', (דברים)
- כל כך, אם אנו הולכים ומבטלים ממנה, על אחת
כמה וכמה! אמרו, לא היו ימים מועטים עד שתפסוהו,
את רבי עקיבא, וחבשוהו בבית-האסורים. ותפסו את
פפוס בן יהודה וחבשוהו אצלו. אמר לו: פפוס, מי
הביאך לכאן? אמר לו: אשריך, רבי עקיבא, שנתפסת
על דברי תורה, אוי לו לפפוס שנתפס על דברים בטלים.

(ברכות סא ב)

מספר 868

טי"ז באדר תשמ"ד

18.5.84

כפר הנשיא

עלון פנימי
לא לפרסום

אתה נמצא שם?

*** בשבת נערך טיול לנחל חזזור - יצאו 46 חברים וילדי משק ביום חמסין מחניק והשתובבו במים במשך מרבית היום...

*** באסיפה החליטו לתת מענקים והלוואות לבנים עוזבים - יואל שאל אולי, מה עם מענק לבנים נשארים?...

*** כיתת "שיכולת" יצאה לטיול שנתי לאיזור ירושלים יחד עם דודו, כרמי ומיקה.

*** כיתת "סיני" מקיפה את הכינרת - אפרים, שאולה, טוטסי ואתי (איפה אתה, אורי?) - אף אחד לא נשאר בבית.

*** ביום שלישי עברה כיתה ח' "יום הפוך" בביה"ס. הילדים עברו טראומות שונות, כגון מאפיית הגליל, הסליק בכפר גלעדי, מועדון הזמר בדן, הר צפיה ועוד ועוד ועוד. הספקתי גם לטעום מהצ'יפס - איזה תפנוקים...

*** לגאל ב"ח חזר, יחד עם בוני, שבוע קודם - אומרים ששמע את קול הדשאים זועק אליו עד אמריקה.

*** נציגת "נופש פלוס" (בת ארבעים וחמש - נראית עשרים וחמש) יושבה אצלנו במשך השבת וניפחה לכולם את השכל! השאלה הגורלית - מה עדיף, מענק לבן עוזב או נסיעה לחו"ל?

*** משפחת רובינסון (אירנה ואבי, למי שלא יודע) התקבלה לחברות. כה לחי!

*** מילואים במשק - יותר אנשים במילואים מאשר במשק. ג'ף שטרובל צורף למליציה הבריטית על-סמך יכולתו להכין תה אנגלי אמיתי.

*** לרוי אב החלמה מהירה ורפואה שלמה! כבר יימצא בבית-החולים בצפת עוד שבוע. עליזה נמלי ב"רמבם", עזרת ניתוח כעצם היד וגבי אורן שבר את היד. שמעון "סיבן" וחזר מבית-החולים ביום של הניתוח - באמת רציתי לבוא לבקר אותו. אסתר ס. בבי"ח, רק לבדיקה!

מהמרפאה מוסרים שהם בהיכון לסוף השבוע - יש משחק ראגבי.

*** יואל ו. יצא לחופשת אימון. שקט שלפני הסערה שורר במשק - יש שמועות שהוא יוצא מהאינסטלציה אל ה....

*** רבקה וירון יצאו לירח-דבש במלון סיני - זה שעל-יד הילטון.

*** סוף סוף, לאחר נסיונות רבים, הצליחו לשכנע את רענן לרכז את החולה.

שבת שלום

מ י כ א ל א.

ימי

ימי נישואין

בל"ג בעומר

20.5. רינה ומיכאל כהן

אנגה ולו סגל

נעה ואפרים מעין

אסתר ואבי נצר

23.5. פנינה ומופתי ליפשיץ

גוסטי וג'ו ריפקינד

24.5. דורית וחיים בסו

25.5. עליה ורמי מרקוביץ

26.5. סטפני ושאוול ריפקינד

סלביה ויוסי ליפא

ימי הולדת

20.5. טוני משיח

21.5. אלק קולינס

עודד ליפא

22.5. תומר ויטהם

23.5. חנה מסר

צבי קנטור

24.5. אילן כהן

25.5. אלף דוברינר

יוסי כ"ץ

26.5. גלית אלמן

אפרת אלמן

אייל כ"ץ

פז

קול בודד

יתכן שיש לי צרכים מיוחדים לפי המוסכמות בקיבוצנו. צרכים אלה אמורים להיות בגלל היותי צמחוני, גילי, מצבי האישי והמשפחתי או - חלילה - מפאת מצב בריאותי. אך אין לי ולא יהיו לי צרכים מיוחדים בגין שנות חברותי בקיבוץ עם כל הטוב והרע שהיה בשנים אלה, לא היה בהן דבר שתמורתו אני זקוק לפיצוי כלשהו ופיצוי כספי כלל ועיקר.

יצא לי שם של שמרן ללא תקנה, כי התנגדתי במשך כל אותן השנים לשינוי-יום ברוח זו, הנוגדת, לפי תפישתי, את רוח הקיבוץ. התנגדתי וקיבלתי את ההחלטות של החברה.

אבל לשינוי זה בנהג היצריכה שלנו אני מתנגד עד כדי כך, שאני חש חובה להודיע: אני יוחר מדי מתבייש כדי שאהיה מסוגל "ליהנות" מתוספת זו. אני מצרף המחאה למחאתי זו -

כפר הנשיא
פנימי

מס' 771602

11022 *

המחאת תקציב

שקל	אג'
21,940	—

המוסד
מס' 217 - כפר הנשיא

שם החבר
(בכתב בדור)

תאריך 15-5-84

וכל-כך למה?

"כל אחד לפי צרכיו" - זהו עיקרון ראשוני של היותנו קיבוץ. לא "כל אחד לפי הישגיו" אלא "צרכיו".

באין אפשרות למדוד צורך של הפרט, מתחבטת התנועה הקיבוצים במימוש העיקרון הזה מיומה הראשון. לרוב פתרה על-ידי פתרונות מכניים. זה נכון לגבי כל ההתפתחות, ממחסן "א" ועד לתקציב הכולל. זה יחסית קל מבחינת הביצוע המינהלי וחוסך מאמצים בחשיבה, יוזמה והתלבטות רעיונית. הקו הכללי אומר: שוויון זה "כל אחד אותו דבר ותו לא". ברור שזה עיוות. עם התוספת לשנות חברות שהוכנסה כאן מצאנו דרך של חלוקה מכנית בלתי שווה, לפי קני-מידה שאין להם שום קשר על צורך של הפרט. היא מבוססת על השוואות בהכללה בין חלקי אוכלוסיה, שלא תעמוד במבחן העובדות. בין התוצאות מרחיקות הלכת מכך ברצוני לציין רק אחת, כדוגמא: שתי משפחות צעירות בקיבוץ, שיהיו שותפות בעשיה בקיבוץ במשך 40 השנים הבאות, אחת של בני-קיבוץ שהתקבלו לפני 10 שנים ואחת שהתקבלה לחברות לפני שנתיים: אותו גיל, אותו מספר ילדים, אותה שכונה, אותו ריהוט ואותה מערכת ססריאו. למשך כל חייהם לא תגיע המשפחה מבחינת תקציב. כאן לא חשובה ההנחה המכלילה, כאילו תולדות המש-

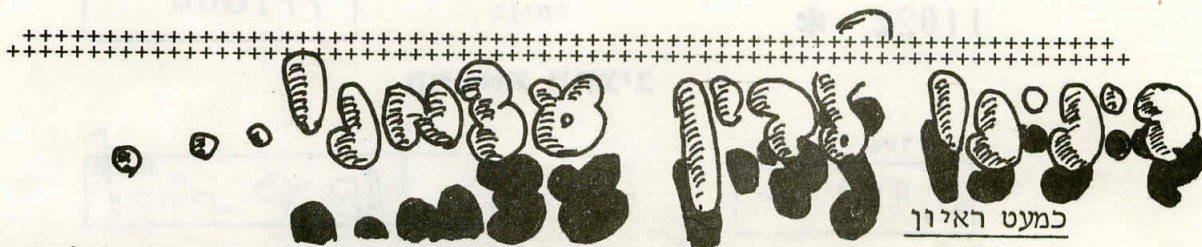
(קול בודד - המשך)

פחה הנקלטת הן כאלה שהתיקצוב המפלה מפצה את המשפחה ה"מקומית" על עושרם של הנקלטים; או להיפך, למה משפחה נקלטה עניה תזכה מיד ליהנות מעושרנו? די אם נבין שאם עד עכשיו שאפנו לסגור פערים שנפערים "מעצמם" במרוצת השנים, היום אנו מקדשים את הפערים ועושים כדי להטות אותם לטובת בעלי שנות חברות. אפילו הוותק, שכה החשבנו אותו וחישבנו אותו לשברי נקודות-זכיה, גם הוא לא התאים להמצאה שוויונית זו.

רוצים להוסיף לתקציב של כולם - כל חברי הקיבוץ - בבקשה. רוצים להתחיל בקרן לנסיעות לחו"ל, לבניית אולם ספורט, לעידוד תחביבים - זה קיבוץ.

אז בואו ולא נספור כל אחד את שקליו הנוספים תוך בדיקת מידת הזכאות המדויקת שלו, אלא נבדוק מה אנחנו עושים לקיבוצנו מבחינת הצדק החברתי. הרי בלאו הכי קשה לשמור עליו. ואני תקווה שנבטל במהרה צעד זה ולא אהיה בודד בוויטורי-מחאתי זו.

ט ו מ י

היות וענייני חינוך, ובמיוחד אלה הקשורים לבני הנעורים, מגיעים לתשומת לבו של הציבור הקיבוצי שלנו רק כאשר יש בעיות מיוחדות - ובימים אלה נסער חלק מהציבור מהיעדרותם של כמה מנערינו משבוע מרכז שהיה בבית החינוך בכפר בלום - החלטתי לגשת ולראיין את אנג'י, רכז ועדת הנעורים. בגלל נסיבות שעוד יתבהרו להלן, לא היה זה ראיון שיגרתי ואם, כשיקרא כתבה זו, יאמר אנג'י שהדיעות המובעות כאן הן לא פחות משלי מאשר משלו, הרי יתכן שהצדק יהיה עימו, כי גם לי היה קשר הדוק עם אותה ועדת נעורים במשך כמה שנים טובות.

כשהגעתי לביתם של צביה ואנג'י מצאתי שהגבר במשפחה, שזה עתה גמר לעבוד בחדר-האוכל, מתכוון לארוחת-ערב בנוסח פולני. אחרי כמה שאלות נכנס עוד יהודי שאוהב אוכל מזרח-אירופאי - בני גולדברג - ועד ששני הגברים גמרו לס-עוד, הפך הראיון, שהמשיך להתנהל בעצלתיים, לדו-שיח. בני, בטרם הלך, העיר כמה הערות שהזכירו לי שפעם אף הוא היה בין מורי בית החינוך ומחנכיו, ובין נגיסה בכריך ענק של דג-מלוח, בצל ונקניק מגורזים במימרח צהוב וחריף לבין לגימת כוסית קטנה, אמר: "מה, אתה הולך לעשות מזה ראיון נפרד? תכניס את זה לטור שלך ואז יהיה לזה סטילל"...

שאלה: יש ועדת נעורים חדשה?

אנג'י: לא, רק הרכז חדש.

שאלה: ומה מעסיק אתכם בזמן האחרון?

אנג'י: בית-הספר בכפר בלום ופעילות "אסט" בקרב בני הנעורים.

שאלה: האם אתה מוכן לפרט?

אנג'י: לא לגבי "אסט". כאשר לבית החינוך, להורים שיש להם ילדים בבית החינוך

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

תהיה הזדמנות להיפגש עם מנהל המוסד - דודיק - ולומר מה שמעיק עליהם. שאלה: ומה מעיק עליך?
אנג'י: המרחק מפריע - כן, אני יודע שתלמידים בכל העולם נוסעים לבית-ספר - אבל כאן יש בעיות מיוחדות. קשה מאוד לקבל מידע מידי, כאשר משהו קורה. רק כעבור יום או יומיים ניתן לברר. ניקח לדוגמה את בעיית השבוע המרכז: כל מה שקשור עם העניין - הנושא, אורך הזמן, הפרטים - הגיע אלינו בכתב ולא ע"י קשר אישי. אמת שהמטפלות עושות גיחה אחת לבית החינוך כל שבוע, אבל אז הן עסוקות במעקב אחרי מעשי התלמידים בשטח הלמידה. הן עושות סיבוב אצל מורים ומחנכים, כדי לדעת מה עושים ילד פלוני ובת אלמונית במקצועות השונים. כשהמטפלת מגיעה הביתה, לא ניתן תמיד לדווח מיד להורים, כי יש לה דברים רבים לעשות. רק כאשר יש בעיה רצינית, מקבל כל התהליך זירוז.

שאלה: הנושא המרכז שהיה ודברים אחרים, שמקומם בשטח העיוני-רעיוני שבית החינוך עוסק בהם לפעמים, הם חשובים?
אנג'י: מאוד. בית החינוך בשנה החולפת השקיע משאבים עצומים בסמינר על סמים, בנושא מרכז על ההתישבות בגליל - כולל ביקור בכפר ערבי וכו' - והארגון והכוחות הדרושים למיבצעים אלה הם בסדר גודל מרשים. אבל משהו חסר. המיבצעים הם אדירים והיענות התלמידים מאכזבת. הנוער מצפצף - מי רוצה לש- מוע על סמים, למי יש חשק לנסוע לכפר ערבי - לפי מיטב ידיעתי נעדרו 60 חבר'ה מן השבוע המרכז.

שאלה: איך אתה מסביר את האדישות?
אנג'י: מאוד יתכן שהאשם נמצא אצלנו בבית, באווירה שיש בקיבוץ. כן, אני יודע שיש חברה מצויינת כאן, אבל אינני בטוח אם יש מסר רעיוני שעובר מדור לדור, מאב לבן, מאם לבת. החינוך, ואני לא ממציא כלום, מתחיל בפעוטון ואם בפעוטון יש שירים אנגליים ברדיו והמטפלת מדברת עם העוזרת שלה - מתנדבת אולי - באנגלית, איה החינוך העברי-ישראלי?

שאלה: מה ביחס להדרכת הכיתות השונות?
אנג'י: המדריכים מנסים ככל שהם יכולים, אבל מי הם בסך-הכל? בוגרי צבא שמגיעים הביתה, שיושבים על מזוודות ארוזות ומחכים בקוצר-רוח לנסיעה לחו"ל. החבר'ה הצעירים לא מרגישים את הארעיות הזאת? מה הם יכולים למסור לחניכים על הקיבוץ, על הארץ? יש להם השקפת עולם, חוץ מזה שרוצים לראות את העולם? מדריך צריך להתחייב לפחות לשנה. היענות הבנים היא אפסית. דוגמה: ליום העצמאות תיכננו טיולים בעקבות לוחמים, עם הסברים מפני וותיקי הקרבות. הח- טיבה היתה אמורה לעלות לירושלים בעקבות הפלמ"ח. הייתי בטוח שכולם יירשמו, כי זה כייף. אף אחד לא נרשם! אף אחד!! אבל כשדוחפים אותם, הם מסוגלים. עובדה - אחרי נדנוד רב הרימו את כל העניין של יום השואה בצורה מרשימה.

שאלה: האם אתה מרוצה מבית החינוך?
אנג'י: העיקר בבית החינוך הוא ההישגיות. אולי זהו מה שכולם רוצים - ההו- רים, המורים, הילדים. העיקר שכולם ייצאו עם איזו תעודה שהיא, אולי כל בתי-הספר הידרדרו למצב זה. רק מטרה אחת - פיסת נייר, וכל היתר טפל.

כאן השיחה הפכה להחלפת דיעות, הסתכלות אל העבר הלא-רחוק, כשמושגים כגון השקפת-עולם, ציונות, סמינר רעיוני היו מקובלים לא רק על חברי קיבוץ

(בינינו לבנים עצמנו - המשך ב')

מבוגרים, אלא על בני הנוער. הסכמנו שאין בחת מזה שהכיתה בתור כיתה בעלמה כדי שכל בן ובת יוכלו ללמוד קורסים שהשד יודע, אם יש בהם סיפוק של ממש. נזכרתי בכיתה שחינכתי ארבע שנים ב"מבוא הגליל" ושבתוכה היו אביבה גולד-ברג ויוני בן-חיים, עמי בן-צבי, אורי גולן, דליה וגנר ועוד חבר'ה מאילת-השחר. הכיתה לעיתים התלכדה כגוף אחד נגד ומחנך ולמרות שהיו בעיות, זה היה תענוג חינוכי לעבוד איתם.

ובאשר לעתיד? כמו בפוליטיקה, כך בחינוך הציבור מקבל את מה שמגיע לו.

חשבון-נפש

בימים אלה, כשחלק מן הציבור - אותו חלק המזדהה עם "גוש אמונים" - עושה חשבון-נפש, מוטב שגם אנחנו, שנמצאים במחנה המתנגד למעשי הטרור הי-הודי, נחטט בעומק לבנו כדי לדעת מה - בנסיבות אחרות, בתנאים אחרים או בשלטון אחר, היה מביא חלק מאיתנו להתנגדות פעילה. בפיליפינים ההתנגדות למשטרו הרודני של מרקוס מביאה לשפיכות דמים; כל מי שמתנגד למדיניות ה"אפרטהייד" בדרום-אפריקה עלול להיכלא, לסבול עינויים ולהירקב בצינוק במשך שנים רבות. כל מי שמתנגד לאי-צדק עלול למצוא את עצמו קורבן ברוב מדינות העולם, כי מעטות מאוד מכנות את עצמן דימוקרטיות.

הודגש באמצעי התקשורת השונים (בשבועון "כותרת ראשית", למשל) שאותם האנשים שאומרים שהם מגנים את הטרור, אבל מבינים את מניעיו (פרופ' אליעזר שביד והדומים לו) עושים נזק, כי מי שמחשיב את העמדות של מלומדים כאלה ילמד, שטרור הוא כשר, אם לא עוברים גבול מסויים (האם יש דבר כזה באלומות או טרור?) אבל יש גרועים מאליעזר שביד: אלה שהולכים בעקבות פרופ' יובל נאמן ואומרים - מעשים נגד חפים-מפשע לא, אבל לנסות לרצוח ראשי ערים בגדה, זה מותר. כאן יש ציניות ביחס לעשרת הדיברות: לא תרצח, אבל...! ויש בעיה נוספת בזה שהאנושות כולה, ועם ישראל במיוחד, נוטה לקבל דברי חכם, מלומד בתורה, גורו (גאנדי, קרל מרכס, מאו-צה-טונג, המהרישי, יצחק טבנקין, הרב צבי יהודה קוק, ועוד) כהכשר וכתורת חיים, שאין לסטות ממנה.

חיים בתוך מדינתנו שני עמים - דבר שבכל מקום גורם לחיכוכים ולאלימות. אין פתרונות קלים, לא של לובה אליאב ולא של הרב כהנא. אין הדעת סובלת אפשרות של מדינה תיאוקרטית, שבה קומץ רבנים (לווינגר, ליאור, אריאל) יפרשו את ההלכה כדי לתת לגיטימציה לטרור שהאנושות אינה סובלת. ומאידך אין להתע-לם מן העובדה שהעולם הערבי, עם כמה יוצאים מן הכלל, התנגד מאז ומתמיד לקיום הציונות ולתקומת האומה היהודית באיזור זה.

שכל אישה אפילו בגיל צעיר

זה עתה גמרתי את תורי בהכנת דף קבלת השבת והשרביט הועבר לידי יעל ש. (בטרם תתחיל לכהן כמזכירה). בקבלת השבת האחרונה הבאתי שתי אגדות במה שח-שבת לשון מובנת יותר. שני ילדיהם של יניתה וזאבי התכוננו לקריאת האגדות. אמר עופר: אני לא מבין את הסיפור הזה בכלל! גערה בו ענת, הצעירה מעופר: אתה לא צריך להבין אותו, אתה צריך לקרוא אותו!!

ומה אנו למדים מזה? שמאז אימנו חוה האישה ממשיכה להיות פרגמטית גם בגיל הרך.

א ר י ק

חג הביכורים.

השנה נחוג את חג הביכורים (ו' בסיון, 6 ביוני) במתכונת מעט שונה מן הרגיל. הסיבה היא העובדה שאין לנו ביכורים בעונה זו, כאשר כותנה ואבוקדו אינם מבשילים, כידוע, דווקא כעת, ושחורה וחיתה או ענבים כבר מזמן נעלמו משדותינו.

היו שנים שחולקו לקהל החוגג השזיפני הראשונים מן המטע, תפוחים ואפרסקים ולמרות שאינם מפירות שיבעת המינים, נהנינו מפרי אדמתנו והיינו גאים בו. למתכונת ההיא התאים הרעיון לייצג כל ענף בפירותיו ולו יהיו אלה אף עשויים פלדה ואלומיניום, או מקרקרים אדומי כרבולת ודגים מן הבריכות.

מאחר שהנחנו השתנו, ועדת החגים וקבוצת החברים האחראים ליום החליטו לערוך טכס חגיגי בערב החג, שייצג בצורה רשמית את שלושת סממניו:

חג מתן תורה
חג הביכורים
חג קציר החיטים

על הדשא המרכזי של הקיבוץ תוקם במה, שאליה ינהר כל הקהל בשעה היעודה, כשהוא לבוש בגדי חג ומקושט בזרים ופרחים ויביא ביכורים: פרחים, פרי או ירק מן הגינה הפרטית, לחם אפוי במו-יד או עוגה. יהא זה למען הזכיר לכולנו את העליה לרגל של ימי קדם. אח"כ תוצג מסכת, שכאמור תכלול את שלושת יסודות החג ובסיומה תוגש ארוחת ערב חלבית (פיקניק) על הדשא. אחר-כך יוזמן כל הקהל - מבוגרים וטף - להמשך השמחה בחדר-האוכל מקום שם ייערכו ריקודים ויוגש כיבוד.

מטרתנו היא לנסות ליצור אווירה של חגיגת-עם (מן השעה חמש וחצי עד תשע), כאשר היסוד הטכסי והסמלי שולטים, אולי לפחות לזכר מסורת רבת שנים ותוך הדגשת עניין החדרה לארץ אבות.

מסרה יעל ש.

(גם בשם דוט וגרונר)

פינת ההאזנה ע"ש לוי

עם הפעלת תקציב תשמי"ד רכשנו 53 תקליטים חדשים, שנבחרו במטרה:

- (א) להשלים יצירות של מלחינים חשובים, שלא היו מיוצגים בצורה הולמת.
- (ב) להוסיף למבחר היצירות הבאות בחשבון כמוסיקת רקע וליווי כהופעות, מסיבות וכו'.

ברובם הגדול התקליטים החדשים הם באיכות מעולה ביותר מכל הבחינות ואני מקווה שחברים ימשיכו לבוא, להקליט, להאזין, ליהנות.

עוד יעבור זמן-מה עד שהתוספת תיכנס לשימוש, כי יש לקטלג, לסמן, לרשום בכרסות וכו'... אני פונה לחברים בבקשה, להתנדב גם הפעם לעבודה זו. באותן הזדמנויות נבצע בפניה את התיקונים והשיפוצים הנחוצים.

עכשיו הוא הזמן שוב למסור לי תקליטים כתרומה לפינת ההאזנה והתורמים מוזמנים להביאם אלי הביתה. תזכורת: יתקבלו רק תקליטי מוסיקה קלסית וקלסית קלה, ובמצב חדש!

כתודה מראש והאזנה נעימה
יצחק ג.

XX

לציבור האזנים בתל אביב

כל שבוע מגיעים למועדון השבועונים
(מלבד העיתונים היומיים ומוספי סוף-השבוע):

העולם הזה
לאישה
כותרת ראשית
במחנה
Newsweek

כל חודש מגיעים למועדון ה"חונים הבאים:

עולם האישה
מוניטין
את
נעמת
מבט ספורט

בנוסף יש לנו מינוי על מסנר רבעונים, כגון "טבע וארץ".
כל כתב-עת מסומן בבירור "מועדון החברה". למרות זה, כל מי שנכנס השבוע למועדון וניגש למדפי העיתונות, מצא - - - שממה. אפילו עותקי Punch מלפני שנה נעלמו!

דחילכום - חברים. הצלחנו להפעיל מחדש את המועדון ובחודשים הראשונים "בלאי" העיתונות היה סביר. עכשיו הגענו שוב למגפת - איך לקרוא לזה - לקיחה, סחיבה, גניבה - המונית. מה הלכח? לא לקנות? לנעול בארון? להשלים?

א נ ג ה

יש לכם פיתרון?

היה ימים...

בערב החברתי לפני שבוע, לכבוד הרכות הנוולדות של משפחות עדר/בסו גילינו לשמחתנו שגם בדור הוותיק מאוד לא חסר כישרון ספרותי. גברת רזניק בידרה אותנו בתיאור החיים בימים ההם, ולהנאת כל מי שהאנגלית במיבטא סקוטי/אירי קשה עליו, החלטנו לתרגם חלק מדבריה.

"אמנם כעת אני סבתא-רבתי, אבל נדמה לי שגם אני הייתי פעם תינוקת רכה וגם אמא צעירה. קשה מאוד להקיף חמישים שנה של חיי נישואין. תתארו לעצמכם - כל-כך הרבה שנים - למיבצע כזה כבר לא עורכים חגיגה, לזה צריכים לקבל מדליה!

נדרש מאמץ לא קטן לגדל חמישה ילדים ובעל, ובשלב מסויים כל-כך נמאס לי מכביסה, קניות, בישול, הקמת ילדים (לא כמו בקיבוץ), שהחלטתי לעזוב את הכול ולצאת לחופשה בסקוטלנד מולדתי - עם חמשת הילדים! גרנו אז באיר-לנד והימים היו ימי מלחמת העולם השנייה. ארזתי במזוודות קופסאות שימורים, גרבי-משי, חמאה ועוד דברים שלא יכלו להשיג בסקוטלנד של ימי חירום וצנע, ויצאתי לקונסוליה הבריטית, כדי לקבל ויזה. הקונסול ראה את רשימת הילדים והעיר: "לך לא מגיעה ויזה, מגיע לך וי-סי (צל"ש) על כוונתך לצאת עם 5 ילדים בגילים 2-11 לנסיעה של 32 שעות, ברכבת ובאוניה, בשעת מלחמה!" בדרך כלל היה צורך באישור האב לנסיעה לחו"ל, אבל גם על זה הוא ויתר, כי אמר "האב בוודאי יוצא מדעתו מרוב שמחה להיפטר מהחבר'ה האלה לזמן-מה!" אחרי 8 שעות ברכבת עמוסה חיילים הגענו לנמל ושם התברר, שכרטיסי האוניה נמצאים בצד השני של העיר. השארתי את כל החבילות, הצרורות והשקיות בשמירת חפצים. למזלי הסכימו, עבור התשלום הרגיל למזוודות כמובן, לשמור גם את הצאצאים שם. לכל ילד הדביקו תלוש ביקורת ואת הספחים מסרו לי. טוב שלא איבדתי אותם, כי אחרת היו ילדי רזניק נשמרים בתחנת הרכבת של דבלין עד עצם היום הזה!

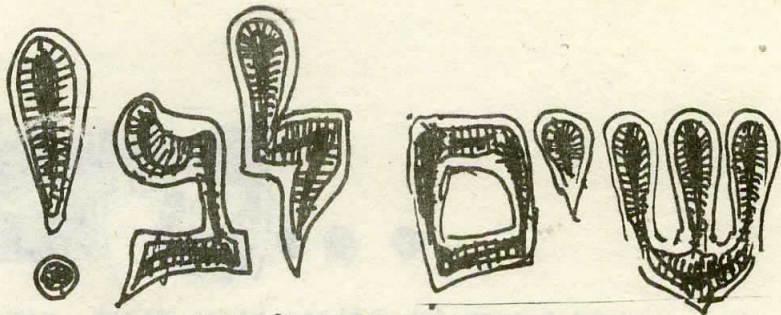
כל הילדים למדו ב"חדר". אני זוכרת שכוכבה חזרה הביתה אחרי השיעור הראשון שלה והודיעה: "אני לא הולכת עוד פעם. אני כבר יודעת את הכול." שיעורים אלה היו הכנה טובה לעלייתה ארצה. מלבד זה לא היה צורך בעידוד רב. כל הילדים אכלו, ישנו וחיו "הבונים". שאיפת חיהם היתה להיות "חלוצים". רק חבל שאין אתגר דומה לצעירים בימינו. מזל טוב לכולם."

סבתא רזניק

(תרגום חופשי - אנגה)

נ ר ז י כ ר ו ן

י"ט באייר - מר אדור נאי
כ"א באייר - מר מאיר פיליפס

שינוי בשעות קבלה בשבת

מיום שבת 26.5.84 נתחיל בנסיון לחלוקת כסף בקופת הבית, כרטיסי "אגד" וסידור תחבורה בשעות הצהריים במקום בערב.

הנסיון בא להקל על חיילים ולומדים, אשר בשעות הצהריים כבר עוסקים במחסן, במכולית, במספרה ובספריה - כך שהם יוכלו לגמור את כל הסידורים "במכה אחת".

לגבי כלל הציבור זה יוריד את הלחץ על סיום ארוחת-הערב בבית - דבר שיקל על חברים רבים, כולל את נותני הטיפות הנ"ל.

לפיכך, מיום שבת 26.5.84, תהיה שעת הקבלה לקופת-בית, קופת-חיילים, כרטיסי "אגד" וסידור תחבורה משעה 12.30 עד 13.00

העניין ייבדק שנית לאחר נסיון של כמה שבועות.

הנהלת החשבונות ו"מוסדות תחבורה"

ח ב י ל ו ת ל ר ו ס י ה

לאחרונה מתרבים המקרים, בהם המכס הרוסי מחזיר חבילות שנשלחו למתכתבים בטענות מטענות שונות. במקרה כזה חייב השולח לשלם את דמי ההחזרה שהינם גבוהים ללא שום יחס לערך החבילה או למחיר המשלוח - ואין כל אפשרות להתחמק מתשלום זה! לכן הגענו למסקנה, שרצוי לשלוח את החבילות במתכונת אחרת, הנקראת "צרור קטן".

"צרור קטן" יכול להיות כל חבילה שמשקלה עד 1 ק"ג, ז.א. שהמשקל הכולל (יחד עם אריזה, טפסים וכו') יהיה 950 גר' מקסימום. במקרה של החזרת "צרור קטן", המשלם הוא המחזיר ולא השולח. וזו סיבה טובה למה לא להחזיר... עם משלוח "צרור קטן" אין צורך למלא "כתב משלוח" והצהרת מכס. מדביקים על העטיפה תווית ירוקה של מכס וכותבים עליה באנגלית מה בפנים (אם אין מספיק מקום, אפשר להדביק כמה תוויות). על העטיפה כותבים Petit Paquet ("צרור קטן" בצרפתית שהיא השפה הבינלאומית לדואר). שול-חיים בדואר רשום עם אישור מסירה כרגיל, ולא יזיק להוסיף גם תפילה קטנה בלב... שהמשלוח יגיע לתעודתו.

רשימה מלאה של הדברים המותרים והאסורים למשלוח לברה"מ נפרסם, אם ירצה השם - בקרוב.

תוספת מהמזכירות: אינפורמציה זו נשלחה אלינו מהמועצה הציבורית למען יהודי ברה"מ. השתדלו להגביל את משקל החבילות ל-1 ק"ג.

תודה

שרה

לרשימה באגד

ה'תשנ"ח

דריו מבקש להודיע:

לאחר שבראה נחש צפע ליד ביתה של הילרי קפלן,
על הילדים לנעול נעליים במשך כל היום ולא לדרוך על הדשא
בשעות הערב.

בדלקת שד

הפסקנו להזמין רופא אלינו. במקום זה נתחיל לשלוח קבוצה של 7 חברות כל שבוע למרפאה בבית"ח צפת.

כל יום ב' תצא מכונית בשעה 14.30.

החברות תקבלנה הזמנות ומתבקשות לבוא ביום
ב' בבוקר למרפאה, לקבל את התיק שבו ירשמו
בבית-החולים פרטים על הבדיקה. יש להחזיר
את התיק מיד.

מי שלא יכולה לנסוע מתבקשת להודיע לי מיד, כדי לא לבזבז מקומות.

קל להתקשר אתי!

" להשאיר לי פתק במרפאה

102 בת.ד. " " " "

" לטלפן מס' 962.

תודה

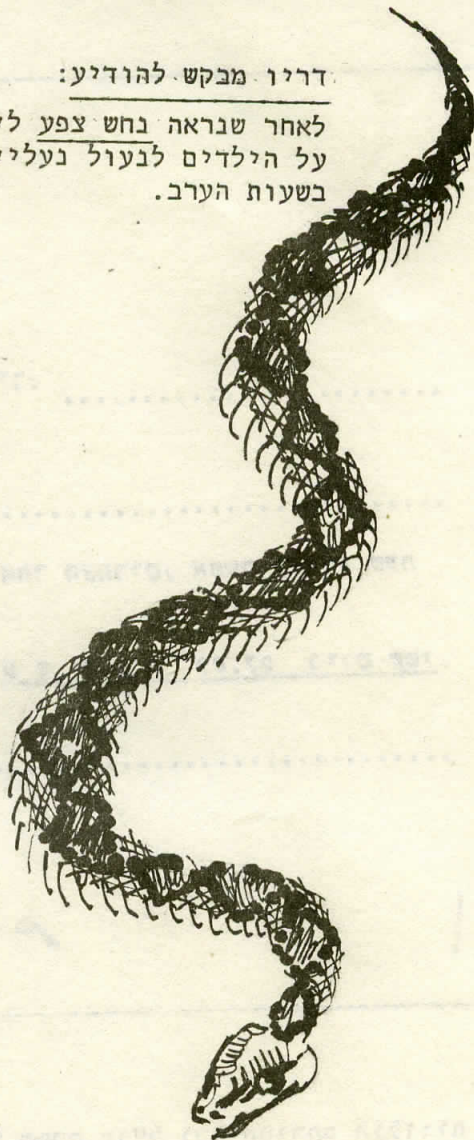
ב ט ע

אגב, בקשר לתקשורת בכלל - עם כל הרצון לתת את השירות הרצוי - זה לא ניתן בדרך לחדר-האוכל או בכל מקום אחר. אי-אפשר לזכור את הכול. במשרד אני רושמת והכול נכנס לפעולה. לכן, בבקשה התקשרו לפי האינפורמציה הנ"ל והכול יסתדר.

תהיו בריאים

אני ממשיכה לסדר תור לישיבה עם אסתר סולומון.
יש בעיה בקשר למוצ"ש. אני מבקשת מכל מי שמוכנה
לשבת פעם במוצ"ש להודיע לי (ח.ד. 53. טל. 962)
אם יש חברות המוכנות להצטרף ל"ישיבה" זו - נא
להתקשר איתי.

תולדה - בטע

זייל

ח י ב ו ר "דברי הכפר"

אל תאריך:

תורכס הגיע לחבר את "דברי הכפר", ביום חמישי,

הדפים יהיו מונחים על הספסל ליד המזכירות הטכנית אחר הצהריים; אפשר לקבוע שעה מדויקת עם ג'קי עמר.

את העלוניס המחוברים יש להחזיר למזכירות הטכנית עד שעה 07.00 ביום ששי.

סה"כ עלונים: 365. התאריך האחרון שחיברתם:

רב תודות על עזרתכם!

י/ה/זי - איהם

הננו משתתפים בשמחת החברים על פטירתו ללא עת של הפתק הנ"ל וכל הטירחה הנלווית אליו. דברי הספד ישמעו ביום חמישי אחר הצהריים 17.5.84 ליד המזכירות הטכנית. הברכה הזו ירדה עלינו בשעה טובה ובמזל טוב, בשל רכישת מכונה אוטומטית המסוגלת לעשות בכוחות עצמה את כל הפעולות הנלוות הללו.

בברכה

יהודית וויטהם

המזכירות הטכנית

דו"ח משיבת נציגי הגיל הרך 26.4.84

נכחו: נעה, מעין, רחלי, שושי ק', דוט, דליה ב', פרנקי, ונסה.
נעדרו: דליה ו', שוש ס'.

- על הפרק: 1. תוספת בניה לפעוטונים קיימים, או בניה חדשה ושיפוץ קל.
2. עבודה בשישיות.
3. גנון.
4. מיקום הבית החדש.

1. תוספת בניה או בניה חדשה

שלושת הפעוטונים כיום (פרפר, צופית, בולבול) במצב גרוע. תנאי עבודה קשים, בית המיועד לשמונה ילדים מאוכלס כיום בעשרה, מצב המקשה על המטפלות והילדים. אלק וונסה נסעו למחלקת התיכנון בתק"ם להתייעצות בקשר לשיפוץ הפעוטונים. בפגישה עם יעל קלוש ולאחר בדיקה ראשונית התברר, שנצטרך להוסיף כ- 50+ מ"ר לכל פעוטון. הסה"כ מראה שעדיף להשקיע בבניית בית חדש המיועד ל- 12 ילד (כמו יסמין הפעוטון החדש), מאשר לשפץ את הפעוטונים הישנים. הפעוטונים הישנים ישמשו לאכלוס 6 ילדים לבית ולמקרה הצורך, מקום לקליטה נוספת. שיפוצים מינימליים יעשו בהתאם לכל בית. זו הצעה אחת.

הצעה שניה אומרת - לסגור באוגוסט את צופית ולהשקיע בשיפוץ רציני כולל התוספת של כ- 50+ מ"ר.

בוועדה סוכם כי ההצעה הראשונה היא הטובה לנו ובשלב זה אנו סוגרים את הדיון ומציעים להביא לוועדת משק + יעל קלוש את ההצעה הבאה:

- ב- 1 באוגוסט להתחיל בשיפוץ מינמלי בצופית (החלפת רצפה, הורדת קיר פנימי, וכו') תוכנית השיפוץ תתואם בין אלק, יעל קלוש וונסה.
- השיפוץ חייב להכנס להילוך גבוה, כיוון שבסוף אוקטובר נצטרך לאכלסו בעשרה תינוקות היוצאים מבית התינוקות. כמו כן, להכניס לתוכנית ההשקעות בית נוסף, אנו נבקש ונמליץ לבנותו בהקדם האפשרי, מחשש של התפוצצות אוכלוסין ובחורות שתשבנה זמן רב בבית. לסכום, ונסה תבוא בדברים עם אלק שיזמן בתיאום עם מכאל ד' את וו. משק ויעל קלוש להמשיך הדיונים בהקדם האפשרי.

2. עבודה בשישיות

לאור התפוצצות האוכלוסין בגיל הרך ובעיות עבודה, הוצע לעבור לשיטת השישיות. בשיטה המקובלת כיום עובדים ברביעיות כשהמקום החמישי מיועד לקליטה. במציאות אנו עובדים בחמישיות ומודיעים לו. קליטה, שלא יקלטו משפחות עם ילדים בגיל הרך, מצב המקשה על קליטת חברים חדשים. בבית של שמונה עד עשרה ילדים עובדות 2 מטפלות מנוסות ומטפלת 1 נוספת. בבית של 12 ילדים תעבודנה 2 מטפלות מנוסות ו- 2 נוספות.

3. גנון

הבניינים הקיימים כיום הם: בית תינוקות, 4 פעוטונים שאחד מהם משמש לגנון. הצעת הוועדה: במידה ויוחלט על בניה חדשה, יש ליעד אותה לגנון שיאכלס 12 ילד. בגנון נמצאים ילדים בסביבות גיל שנתיים וחצי עד יציאתם לגן בסביבות גיל 3 וחצי. ההעברה מפעוטון לגנון תעשה על-פי התנאים בשטח. ההעברה מגנון לגן תעשה בתאום מטפלות הגנון והגננות. ההעברה תעשה בקבוצות קטנות כפעמיים בשנה ולא כל הקבוצה יחד כאשר ישנם ילדים שאינם בשלים לגן, כנהוג עד כה.

4. מיקום הבניין החדש

במידה ויוחלט על בניה חדשה תובאנה בפני וו. המשק מספר הצעות שהועלו בישיבה.

רשמה: ונסה.

נכחו: אירית ב"ח, מכאל ד', ג'ו ר', עפרה מ', הרי ל', שוש ס', יצחק ע',
נעדרו: גדי ע', ישראל א'.
מוזמנת: יעל ש'.

1. ענייני וו. בנים (מוזמנת: אביבה ג')

א. בקשת אורי ואיתי אדלשטין לצאת לחו"ל - אושרה בקשתם של איתי ואורי לצאת לחו"ל למשך ששה שבועות במקום שנת החופש המגיעה לאורי. אתי תתלוה אליו ותחזור עם תחילת שנת הלימודים.

ב. קבלת מכאל ארנברג למועמדות - אושרה המלצת וו. בנים, להביא לאסיפה קבלתו של מכאל למועמדות.

ג. תיקון ההחלטה בדבר המענק לבנים - הוחלט כי המענק יעמוד על סך - \$ 1800 לשנת תשמ"ד ללא ההצמדה ל- 12 חודשי קיום, כפי שהוחלט בישיבה הקודמת.

2. בקשת משפ' קפלן לאשר רצונם של הורי הילרי לחיות במשק

הוסבר להילרי כי אנו עומדים בתהליך עדכון התקנון להורים, וכי לא תתפנה דירה עד שנת 1985. סוכם כי בגמר התקנון החדש, תובא המלצת המזכירות לקבלם בפני האסיפה.

3. השתתפות במס נסיעה לילדים

הוחלט כי המשק ישתתף בתשלום מס נסיעה לילדים, המתלווים אל הוריהם בפעם הראשונה בנסיעה לחו"ל לפי התור.

4. מכירת רכוש של חברים עוזבים

לאחר דיון בנושא מציעה המזכירות לוו. חברה לדון בהקמת וועדה שתעסוק בקניה ומכירה מסודרת של רכוש חברים עוזבים.

5. בקשת הרבי ג'קסון להביא את חברתו למשק

עם שיבתו הביתה בסיום לימודיו באוגוסט, מבקש הרבי להביא למשק את חברתו אהובה ובנה בן ה- 7 במטרה להקים משפחה. עקב התחיבויותיה תעבוד אהובה בבית-החולים בצפת והילד יתחנך אצלנו כילד חוץ. המזכירות ממליצה לאשר הסדר זה לנסיון של שנה.

8. ענייני וו. קליטה

- א. מירנדה שטרובל - הוועדה והמזכירות יביאו בפני האסיפה המלצה לאשר חברותה של מירנדה.
ב. עירית אורבך - הוועדה והמזכירות יביאו בפני האסיפה המלצה לאשר מועמדות לעירית.

13 במאי, 1984

ישיבה 135

זמרים יקרים,

בעוד שבועיים בערך יתקיים ערב חברתי לרגל נישואי גרשון ונעמה בכפר הנשיא.
ברצוננו לארגן מקהלה אשר תופיע באותו ארוע.

רצ"ב 3 קאנונים מהתקופה האליזביתאנית. בקשתנו לכם היא: נסו ללמוד אותם
עד יום ה', 17 במאי. באותו יום בשעה 5:00 אחה"צ תתקיים חזרה ראשונה.

תהיה אפשרות לקבל קסטה מוקלטת של הקטעים אם נחוץ.

להתראות ולהשתמע,

רונה ושולמית

TO PORTSMOUTH

Round for 4 voices

DAVID MELVILL

BOOK OF ROUNDELS 1612

Moderately fast $\text{♩} = 84-88$

VOICE *1. marcato*

To Ports-mouth! To Ports-mouth! it
is a gal-lant town: And there we will have a
quart of wine with a nut-meg brown, Diddle down! The
gal-lant Ship, the Mer-maid, the
Li-on, hang-ing stout, Did make us to
spend there our six-teen pence all out.

To Portsmouth! To Portsmouth! it is a gallant town:
And there we will have a quart of wine with a nutmeg brown,
Diddle down!
The gallant Ship, the Mermaid, the Lion, hanging stout,
Did make us to spend there our sixteen pence all out.
Diddle down!

SING WE NOW MERRILY

Round for 10 voices¹⁾

DAVID MELVILL

BOOK OF ROUNDELS 1612

Very fast $\text{♩} = 108-112$

VOICE *1. mf lightly*

Sing we now mer-ri-ly, Our purs-es be
emp-ty, Hey ho! Let him take care That
lists to spare For I will not do so; Who can
sing so mer-ry a note As he that can-not change a
groat! Hey ho, Trol-lie lol-lie, trol-lie lol-lie lo!

1) Melvill also suggests 11 voices, in which case 2 measures of rest must be added before returning to "sing we merrily."

Sing we now merrily,
Our purses be empty,
Hey ho!
Let him take care
That lists to spare
For I will not do so;
Who can sing so merry a note
As he that cannot change a groat!

MUSING

Round for 4 voices

DAVID MELVILL

BOOK OF ROUNDELS 1612

Slow $\text{♩} = 46-48$

VOICE *1. p legato*

Mus-ing, mus-ing, mus-ing my
own self all a-lone, I heard a maid, I heard a
maid, I heard a maid mak-ing great moan, With sobs
and sighs and man-y a griev-ous
moan For that, for that, for that her
maid-en-head was gone. Mus-ing,

1) note values reduced by one-half

Musing my own self all alone,
I heard a maid making great moan,
With sobs and sighs and many a grievous moan
For that her maidenhead was gone.

ANONYMOUS

MAZAL TOV

ANNIVERSARIES

- 15.5. Moira & Jeremy Gruenberg
- 17.5. Batia & Meir Raines
- 19.5. Ruti & Doron Cohen
- 20.5. Rene & Michael Cohen
Inge & Lou Segal
Noa & Ephraim Ma'ayan
Esther & Avi Netzer
- 23.5. Penina & Mufti Lifshitz
Gusti & Joe Rifkind
- 24.5. Dorit & Chaim Bassu
- 25.5. Talia & Rami Markowitz
- 26.5. Stephanie & Shaul Rifkind
Silvia & Yossi Lipa

#####